

eller for den anden Mening, at levere stærke Træk til et Billede, der fremviste, at den Deel, som jeg overtog mig at være Forsvarer for, var den forurettede, og havde Krav paa en Forandring til sin Fordeel. Men jeg kunde ligesaa godt paatage mig denne Rolle med Hensyn til den ene Statsdeel, som med Hensyn til den anden, og jeg har netop, ved at prøve disse mange forskjellige Klager, der fra flere Sider ere førte over den formeentlige Prægrava-tion, fundet, at de alle grundede sig paa en høist eenfaldig Fremstilling. Naar man ikke seer Sagen fra den enkelte Side, fra den Side, man har Lyst til at see den fra, men seer Sagen i sin Totalitet, troer jeg at man vil finde, at Beskatningsforholdene heri Landet have været ordnede med stor Omhu og en grundig Indsigt i de forskjellige Forhold, og at man vil ikke finde, at de forskjellige Dele af Staten ere, enten begunstigede eller forurettede. Naturligviis kan der ikke være Tale om en fuldkommen nøiagtig Lighed, men der vil ikke let kunne opstilles nogen Klage over, at en af Delene, enten Kjøbstæderne eller Landet eller Kjøbenhavn, skulde være skeet nogen Forurettelse, som man ikke med ligesaa sandsynlige Grunde kunde gaae imøde ved at opstille et Billede i en ganske modsat Retning, der havde ligesaa meget Gehalt som det, der var fremstillet fra den Klagendes Side. Det kunde vistnok være gavnligt, om Forholdene kunde blive grundig og affidig prøvede, men det vilde deels lede til store Vidtløftigheder, deels er det meget betænkeligt at meddele Noget derom, fordi det fra de enkelte Sider af dem, der interesserede sig for visse Dele af Staten, vilde blive opfattet til deres Fordeel, uden at de vilde erindre og tilstrækkelig vurdere, hvad der taler for den modsatte Mening. Et Spørgsmaal, som er blevet meget ventileret, og som jeg ogsaa her kortelig skal berøre, er, hvem der bærer Consumtionsafgiften, enten Consummenten eller Producenten. Det forekommer mig dog aldeles klart, at Consumtionsafgiften i Gjennemsnit og i det store Resultat bæres og nødvendigviis maa bæres af Consummenten. Det er jo vistnok fuldkommen rigtigt, at den umiddelbare Maalestof for Priserne er Concurrencen, er Forholdet mellem

Tilbud og Søgning, men Markedets Søgning bliver igjen motiveret ved den Udfigt, man har til en fordeelagtig Afsetning. Der som et Marked skal blive stadig søgt, saa maa de, der søge Markedet, deels finde Erstatning for Productionsomkostninger, deels for Transportomkostninger og alle andre dermed forbundne Udgifter og desuden en rimelig Fordeel. Naar de derimod komme til Markedet og ikke finde sig tilfredsstillende, holde de sig borte fra dette Marked og søge et andet Marked. Det er altsaa vistnok muligt, at Consumtionsafgiften ikke til ethvert Dieblisk nøiagtig bæres af Consummenterne, men Consumptionen maa dog, saavel som alle de andre Afgifter, der ere forbundne med Tilvebringelsen af Vare eller dens Hensførelse til et bestemt Sted, i Tidens Længde bæres af dem, der skulle have Varen. Der bliver altid en af de Factorer, der bestemmer Varens Priis, og dersom i et givet Dieblisk vedkommende Markedsføgende ikke faae Dækning for disse Afgifter og da saaledes blive brøstholdne, vil naturligviis Følgen heraf blive den, at de ikke komme paa dette Marked, og altsaa vil, som man saa ofte seer, den unaturlige lave Priis, en Vare har til en vis Tid, bewirke, at den snart kommer i en høj Priis, og omvendt, hvor Markedet er meget gunstigt for de Markedsføgende, og Varerne maae betales noget for høit, kan dette let have til Følge, at Mange indfinde sig paa dette Marked og Priserne derfor falde. Jeg troer altsaa virkelig, at det ikke kan nægtes, at Consumptionen i sit Gjennemsnit og i Tidens Længde maa bæres af Consummenten. Det er ogsaa Hensigten med Consumtionsafgiften. Consumtionsafgifterne ere forsaavidt ikke væsentlig forskellige fra Toldafgifterne, idet de have den sælles Natur at være Forbrugs-Afgifter. Der er ingen Tvivl om, at det ikke er Kjøbmanden, der udreder Toldafgifterne, men Forbrugerne, der bære Tolden. Naar denne vil have Varen, maa han, foruden de øvrige Udlag og foruden den Fordeel, som den Sælgende maa have, ogsaa erstatte ham Toldafgiften. Sagen stiller sig iøvrigt anderledes med Hensyn til de forskjellige Dele af Consumptionen; f. Ex. Formalingsafgiften, der nu er affkaffet, blev umiddelbart baaren af